ב"ה, כ"ג תמוז, תשי"ח
ברוקלין.

הרה"ג הרה"ח אי"א נו"נ עוסק בצ"צ צנמ"ס

'מוהרש"י שי

שלום וברכה! בתודה הנני מאשר קבלת ספרו, אישים ושיטות מהדורא שני'. כן קבלתי במשך זמן זה ידיעות מהשתתפותו של כת"ר בהתועדויות אשר בירושלים עיה"ק ובכפר חב"ד ומחידוש /לימוד שיעור תניא אשר כת"ר התחיל בו

.....

דא"ג, עוד בענין זה, בהנוגע לברכת מי שמסתפק באיזה יום לספירה עומד, שהובא ג"כ בספר כת"ר מועדים להלכה פרק ספה"ע, ומעתיק שם סברת שו"ת דבר אברהם, שאין לברך על ספרית ספק, כיון שעצם ענין הספירה הוא - ידיעה ברורה דיומא, ואין מקום לברך באם ספק בידו, עד"ז מצאתי במכ"ע שערי ציון [כנראה שנת תרצ"ה (חסר השער - בטופס זה שבידי)] נזכר בשם הרב ריי"א ווינגרד - ואף בסברא שכלית היא, אבל נגוד לסברא זו בהחלט הוא, שאת"ל שכן הוא הדין, הרי בכ"מ שלא הגיעו השלוחים (בזמן שהיו מקדשין ע"פ הראי') - לא קיימו מצות ספירת העומר (כדבעי) מעולם, ופשיטא שלא ברכו עלי', שהרי בששה עשר בניסן עדיין לא היתה ידיעה ברורה בידם, שהרי חגגו יו"ט שני מפני הספק, ובמילא לא יכלו לברך, ובעצם הספירה - הרי **לא** היתה בידם ידיעה ברורה. ובמילא חסר גם בהתמימות של **כל** המ"ט ימים. ואיך זה אפשר שלא נזכר בש"ס ענין תמוה כזה? אין הס' דבר אברהם ת"י, ואיני יודע אם עמד על נקודה זו.

ספר נפש הרב. הרב צבי שכטר.

ליקוטי הנהגות

הראשונים (סוף פסחים) הקשו מ"ט אין מונין ספירת העומר בכל לילה בי פעמים מטעם ספקא דיומא. ורבנו שמע מהרב מקאוונא [וכ"ה בספרו דבר אברהם] דאם ימנה אדם פעמיים מספק, היום או ארבעה ימים בעומר, או חמשה ימים בעומר, לא יצא בזה י"ח כלל, דספק מנין אינו מנין, וכמו שדרשו רז"ל (פ"ק דב"מ) לענין מעשר בהמה, דעשירי ודאי ולא עשירי ספק. ורבנו טען כנגדו ואמר, דאף דסברא נחמדה היא זו, מכל מקום היאך יתכן לומר שמשך כל ימי האמוראים (שהיה אז באמת ספקא דיומא) עד ימי אביי ורבא (שקבעו אז את הלוח) שלא ספרו כלל ספירת העומר, אתמהה, הלא אין לזה שום זכר בגמ'.

❑ ❑ ❑